

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **N. P. N.,** zastoupený JUDr. Miroslavem Pavelkou, advokátem se sídlem Petřvald č. 352, proti žalovanému: **Policie České republiky,** Ředitelství služby cizinecké policie, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 7. 2011, č. j. 6 A 83/2010 – 36,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 22. 7. 2011, č. j. 6 A 83/2010 – 36, byla zamítnuta žaloba podaná žalobcem (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, (dále jen „policie“) ze dne 22. 3. 2010, č. j. CPR-6579/ČJ-2009-9CPR-V243, jímž bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, oblastního ředitelství služby cizinecké policie Ostrava, inspektorátu cizinecké policie Žulová, ze dne 26. 3. 2009, č. j. CPOV-4357-1/ČJ-2009-074067, kterým bylo stěžovateli podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) uloženo správní vyhoštění a doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území, byla stanovena na 3 roky. V odůvodnění rozsudku krajský soud uvedl, že jako nedůvodnou posoudil žalobní námitku, že postup policie, která ve věci rozhodla, aniž vyčkala výsledku soudního řízení ve věci žaloby proti rozhodnutí Úřadu práce v Jeseníku o uložení pokuty stěžovateli, mu znemožňuje realizovat právo zajištěné čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Stěžovatel naopak tohoto práva využil a u Městského soudu v Praze podal proti rozhodnutí o uložení pokuty žalobu. Za situace, kdy policie v souladu s ust. § 57 odst. 3

zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) vycházela při svém rozhodování z pravomocného rozhodnutí Úřadu práce v Jeseníku o uložení pokuty za přestupek spáchaný stěžovatelem podle § 139 odst. 1 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), kterého se dopustil výkonem nelegální práce, nelze podle názoru městského soudu uvedený postup policie, tedy nevyčkání výsledku soudního řízení ve věci uložení pokuty, považovat za nezákonný. V průběhu řízení o správním vyhoštění stěžovatel nezákonné jednání (nelegální práci) nepopřel. Jeho nevyslechnutí k okolnostem a důvodům, pro které vykovával stavební a úklidové práce v objektu č. p. 1346, tedy vzhledem k uvedenému nepředstavovalo nezákonný postup. Jako nedůvodnou posoudil městský soud i námitku týkající se způsobu vedení řízení o správním vyhoštění. Jak vyplývá z obsahu správního spisu, zejména z protokolu o vyjádření účastníka správního řízení ze dne 26. 3. 2009, byl stěžovatel o svých právech řádně poučen podle ust. § 4 odst. 4, § 33 odst. 1, § 36 a § 38 správního řádu. Z protokolu dále vyplývá, že byl pořízen za účasti tlumočníka z jazyka vietnamského. Proti obsahu protokolu stěžovatel nevznesl námitky a nežádal změnu ani doplnění. Z uvedeného vyplývá, že řízení o správním vyhoštění proběhlo v souladu se zákonem, při zachování všech procesních práv stěžovatele. Skutečnost, že některého ze svých práv nevyužil, nemůže mít na uvedený závěr soudu vliv.

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost. Městský soud podle jeho názoru pochybil, jestliže jej nevyslechl. Dále namítal, že za celou dobu správního řízení nebyl vyslechnut k okolnostem a důvodům, pro které vykonával stavební a úklidové práce v objektu č. p. 1346. Tímto postupem byla popřena jeho procesní práva garantovaná Listinou základních práv a svobod. Stěžovatel rovněž zdůraznil, že opakovaně poukazoval na to, že po dlouhém pobytu na policejním oddělení byl natolik vystresovaný, že se nezmohl na to, aby si zvolil zmocněnce. Z těchto důvodů navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek městského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě podané kasační stížnosti napadený rozsudek v souladu s ust. § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v podané kasační stížnosti, a přitom sám neshledal vady uvedené v odstavci 4, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Ze soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že oběma účastníkům řízení bylo písemně sděleno, že podle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Současně byli poučeni, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci. Předmětný přípis byl policii doručen do datové schránky dne 24. 8. 2010 a zástupkyni stěžovatele dne 18. 11. 2010 vhozením písemnosti do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky (§ 50 odst. 1 o. s. ř.). Žádný z účastníků ve stanovené lhůtě městskému soudu nesdělil, že trvá na konání jednání, a proto byl městský soud oprávněn rozhodnout o věci samé bez jednání. Námitka stěžovatele, že městský soud pochybil, když jej nevyslechl, je proto nedůvodná.

Stěžovatel dále namítal, že nebyl v průběhu správního řízení vyslechnut k okolnostem a důvodům, pro které vykonával stavební a úklidové práce v objektu č. p. 1346.

Podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona o pobytu cizinců policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území, až na 5 let, je-li cizinec na území zaměstnán bez povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání, nebo na území provozuje dani podléhající výdělečnou činnost bez oprávnění podle zvláštního právního předpisu anebo bez povolení k zaměstnání cizince zaměstnal nebo takové zaměstnání cizinci zprostředkoval.

Podle obsahu správního spisu policie v řízení o správním vyhoštění vycházela z pravomocného rozhodnutí Úřadu práce v Jeseníku, kterým byla stěžovateli uložena pokuta za přestupek podle ust. § 139 odst. 1 písm. c) zákona o zaměstnanosti, kterého se dopustil výkonem nelegální práce. Tímto závěrem správního orgánu, tj. že stěžovatel byl zaměstnán bez povolení k zaměstnání, byla policie ve smyslu ust. § 57 odst. 3 správního řádu vázána. Zákonné podmínky pro uložení správního vyhoštění byly tedy splněny. Výpověď stěžovatele k okolnostem a důvodům, pro které vykonával stavební a úklidové práce v objektu č. p. 1346, by měla význam právě v řízení o přestupku podle zákona o zaměstnanosti, ale nemohla mít žádnou relevanci v řízení o správním vyhoštění právě s ohledem na pravomocné správní rozhodnutí. Tato námitka je proto nedůvodná.

Pokud jde o tvrzení stěžovatele, že byl po dlouhém pobytu na policejním oddělení natolik vystresovaný, že se nezmohl na to, aby si zvolil zmocněnce, pak ze správního spisu, a to zejména z protokolu o vyjádření účastníka správního řízení ze dne 26. 3. 2009, č. j. CPOV-4357-1/ČJ-2009-074067, který byl sepsán se stěžovatelem za účasti tlumočníka z vietnamského jazyka, vyplývá, že byl řádně poučen o svých procesních právech, mimo jiné i o právu dát se zastoupit zmocněncem na základě plné moci. Za této situace skutečnost, že tohoto svého práva využil až dne 30. 3. 2009, kdy udělil plnou moc k zastupování JUDr. Anně Nguyenové, nelze přičítat k tíži správnímu orgánu.

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou a podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. ji zamítl bez jednání postupem podle ust. § 109 odst. 2 s. ř. s., podle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 věta první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Nejvyšší správní soud žádnému z účastníků náhradu nákladů nepřiznal, protože stěžovatel v řízení úspěch neměl a policii žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. března 2012

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu